

ԸՆԹԵՐՅՈՂԻՆ

Հայկազեան Հայագիտական Հանդէսի այս 11-րդ հատորը լոյս կը տեսնէ իր նախորդէն եօթը տարիներու յապադումով: Պատճառները ծանօթ են բոլորին:

Լիբանանեան պատերազմի վերջին երկու տարիները (1988-1990) երկրին նիւթական չփափուկեան վրայ բարդեցին հոգեւոր, մտաւոր ու ազգային առաւել չփափուկեան եւ արտագաղթ՝ հայ ժողովուրդին եւ հայ մարդուծին, Լիբանանէն դուրս:

• Այսօր, երբ խաղաղութեան ծիածանը կը թուի տարածուիլ այս երկրին վերեւ, հրնուողներու շարքին առաջին դիրքը կը գրաւէ նաեւ Հայկազեան Գոլէնը: Անիկա հաւատաց Լիբանանին ու պատնէշի վրայ մնաց ի գին ծանր գոհողութիւններու, անգամ մահուան վտանգին: Բաց պահեց իր դռները, շարունակեց իր դասաւանդութիւնները ու պահպանեց իր ուսուցման մակարդակը, կատարելով իր կրթական յանձնառութիւնը Լիբանանեան երկրին ու ժողովուրդին հանդէպ:

Երկրորդ յանձնառութիւն մը Հայկազեան Գոլէնը կը կապէ Հայ Մշակոյթի աշխարհին, որպէս սփիւռքահայ Հայագիտական Կեդրոն: Իր կիսաքանդ դասարանները հագիւ վերականգնած եւ հրդեհուած կարասիները հագիւ նորոգած, անիկա արդէն իսկ ձեռնարկեց Հայկազեան Հայագիտական Հանդէսի վերհրատարակումին:

Գործը հեշտ չէր: Պատերազմներու մեծագոյն գոհեքը՝ քաղաքներն ու ժողովուրդները չեն ըլլար սոսկ, այլ մանաւանդ Մշակոյթը, Գիրն ու Գրականութիւնը, ստեղծագործական թափին կասեցումով:

Այդ էր մեր պարագան: Աշխարհի հետ հաղորդակցութեան միջոցներէն գուրկ երկիր մըն է Լիբանան, մտաւորական տասանորդուած ուժերով: Այս եւ շատ ուրիշ խոչընդոտներուն հակառակ, Հայկազեան Գոլէնի Հայագիտական Ամ-

քիռնի խումբ մը դասախօս-մտաւորական մ'արդիկ այդ գրաւը վերցուցին:

• Այս 11-րդ հատորը կու գայ Սփիւռքով ու Հայաստանով մէկ հրատարակուող հայագիտական հանդէսներուն շարքէն ներս՝ վերագրաւել իր տեղը, իր բարեկամներուն ու աշխատակիցներուն հետ վերահաստատել կամուրջները, շարունակել ընդմիջուած գործը, հաւատարիմ մնալով *Հայկազեան Հայագիտական Հանդէս*ին ծնունդ տուող նպատակներուն եւ սկզբունքներուն:

Այս հատորը միանգամայն կոչ մըն է «բոլոր անոնց, որոնք գիտեն գիտական հիմքերու վրայ նետուած եւ առարկայօրէն ներկայացուած խօսքին արժէքը»: Կոչ մը համագործակցութեան, մեր հին եւ նոր բարեկամներուն, Հայրենիքի մէջ թէ Սփիւռքի տարածքին:

Գործը կը շարունակուի, Աստուծոյ կամօքով:

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆ

Պարոյր Աղապաշեան
Արշալոյս Թօփալեան
Կարօ Յովհաննէսեան

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ԽՄԲԱԳԻՐ

Հայր Անդրանիկ Վրդ. Կոստեան

TO THE READER :

The eleventh volume of the «Haigazian Armenological Review» comes out in print with a delay of seven years after the publication of the previous issue. The reasons herein are too well-known.

Following the restoration of Hope and peace in Lebanon, Haigazian University College promptly resumed the publication of its «Armenological Review».

The hardships resulting from times of war were of all sorts : lack of communication with the outer world, severe depletion within the caste of intellectuals, disappearance of files and card catalogs, massive emigration abroad, disastrous financial situation, and the bombings. War, which is «loathsome to all mothers» is no less so scholars and to cultural life.

In spite of all odds, a group of faculty members prompted and heartened by the authorities of Haigazian University College decided to take up the challenge and could publish in record time the present issue of «Haigazian Armenological Review».

This is the first postwar issue and it bears the marks thereof. But the boost has been given. We intend to attest our presence and regain our position within the intimate cluster of Armenological publications, as well as to renew our links with all our contributors from recent times and from old. Thereby, we wish to remain faithful to the purpose and to the guidelines which gave rise to this journal some 20 years ago.

Thus the relief is safely provided for, thanks to you and to God's help.

Beirut, September 1, 1991.

Editorial Staff :

BAROUYR AGHBASHIAN
ARSHALOUYS TOPALIAN
GARABED HOVHANNESSIAN

Senior Editor :

Father ANTRANIK GRANIAN